

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Macovei Iurii XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:
prima instanță: 29.05.2020 – 19.06.2020
instanța de apel: 04.07.2020 – 09.09.2020
instanța de recurs: 19.11.2020 – 17.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 19 iunie 2020, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală,*

Macovei Iurii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Macovei Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Macovei Iurii, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

A fost admisă cererea înaintată de procuror, dispunându-se încasarea de la Macovei Iurii în contul statului suma de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr.202002D0156 din 12 martie 2020.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, prima instanță a reținut în fapt că: **Macovei Iurii**, la 13 decembrie 2019, aproximativ la orele 20:50, aflându-se la oprirea de lângă stația peco "Vento" din s. Bulboaca r. Anenii Noi, fiind un loc public, din intenții huliganice, demonstrând o obrăznicie deosebită și o lipsă totală de respect față de societate, încâlcind grosolan ordinea publică i-a aplicat lui Ghereg Radu mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0156 din 12.03.2020 fractura bilaterală a mandibulei angular pe stânga cu deplasare; fractura coronară dintelui 4:1; plagă contuză infraorbital pe stânga; traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, care se califică ca vătămare medie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Macovei Iurii a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(1) Cod penal, individualizată prin: acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor se exprimă printr-o obrăznicie deosebită, precum și infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal: *vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Zatic Dorel a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecare cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili lui Macovei Iurii în baza art. 152 alin. (1) Cod penal o pedeapsă sub formă de 1 an și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar semiînchis, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal a-i stabili o pedeapsa sub formă de 1 an închisoare cu executare în penitenciar semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili definitiv lui Macovei Iurii o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- prima instanță, a aplicat o pedeapsă prea blândă și neproportională cu pericolul social al acțiunilor criminale comise, astfel diminuând acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpatul, Macovei Iurii, care anterior a mai comis o infracțiune, de aceea în continuare există riscul săvârșirii de noi infracțiuni aflându-se la libertate;

- inculpatul anterior fiind condamnat pentru o infracțiune intenționată care se califică ca fiind una mai puțin gravă, a comis intenționat încă 2

infrafracțiuni mai puțin grave. În asemenea circumstanțe se ajunge la concluzia că corectarea lui Macovei Iurii poate avea loc numai prin privarea temporară de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 09 septembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel, examinând probatoriul administrat la caz, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Macovei Iurii de încălcare grosolană a ordinii publice, acțiuni care prin conținutul lor se exprimă printr-o obrăznicie deosebită, precum de vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiunile acestuia just au fost calificate în temeiul art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (1) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe care a specificat că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând personalitatea ultimului și anume căința sinceră a acestuia, recunoașterea vinovăției, caracteristica pozitivă la locul de trai, anterior a fost condamnat, însă antecedentul penal este stins, astfel, instanța de judecată a considerat că, în privința inculpatului Macovei Iurii este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea față de inculpatul Macovei Iurii a unei pedepse cu executare reală, or, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, pe lângă faptul că a ținut

cont de gravitatea infracțiunilor comise, care fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a fost luat în considerație și personalitatea acestuia, prin urmare instanța apreciind că soluția adoptată de prima instanța este una legală și justificată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, declară recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei contestate în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea solicitării înaintate, argumentele procurorului se rezumă la următoarele:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, or această soluție este vădit neîntemeiată, inculpatului fiindu-i aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel a omis faptul că, infracțiunile comise de către inculpat, se califică ca fiind mai puțin grave, iar caracterul faptei prejudiciabile, denotă că în privința acestuia deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea;

- inculpatul Macovei Iurii nu este la prima abatere, în mod repetat este atras la răspundere penală pentru săvârșirea de fapte criminale, circumstanța de care nu a ținut cont instanța de apel, ceea ce se deduce că el este o persoană predispusă spre săvârșirea infracțiunilor;

- instanța de apel nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului Macovei Iurii este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor de fapt constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunilor comise.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în limitele invocate de procuror, prevede eroarea de drept când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la fel invocat de procuror, prevede eroarea de drept când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeiuri de casare, procurorul consideră că instanța de apel eronat a menținut modul de executare a pedepsei cu închisoare, stabilită inculpatului de către prima instanță, care în opinia recurentului este prea blândă relativ faptei comise și circumstanțelor cauzei.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului și temeiurile de drept invocate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78, 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea

categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deși acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului precum și cu modul de executare a acesteia, Colegiul penal consideră că instanța de apel la menținerea soluției primei instanțe, corect a interpretat și aplicat prevederile art. 7, 61, 75, 84, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel stabilind corect noile limite ale pedepsei pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 152 alin. (1) Cod penal.

Astfel, prima instanță ținând cont de circumstanțele cazului, și anume că inculpatul Macovei Iurii a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, judecarea cauzei fiind efectuată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, prin cumularea parțială, corect a aplicat pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la alegațiile recurentului privind aplicarea eronată de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, Colegiul penal notează că pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, se încadrează în condițiile art. 90 alin. (1) Cod penal.

Argumentele părții acuzării că inculpatul anterior a fost condamnat și astfel urmează ai fi stabilită executarea reală a pedepsie cu închisoare, nu sunt relevante la caz, întrucât pentru acțiunile anterioare inculpatul deja a suportat pedeapsa, și astfel nu se pot reflecta și în respectiva cauză în sensul înăspririi pedepsei, or, antecedentele penale sunt stinse.

Potrivit art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Respectiv, condamnările anterioare nu mai pot fi considerate drept circumstanțe care a justifica privarea inculpatului de libertate.

Totodată este necesar de remarcat că art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură ce se referă la modul de executare a pedepsei, la baza căreia se află iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, în același timp evidențiind că în perioada de probațiune asupra inculpatului planează pedeapsa închisorii, comportamentul și acțiunile acestuia fiind supravegheate de organul care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că argumentele expuse de către partea acuzării în recursul ordinar, sunt declarative și vădit neîntemeiate.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a motivat suficient soluția sa, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, aceste circumstanțe analizate în cumul, corect au permis primei instanțe de a concluziona raționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, soluție menținută și de către instanța de apel.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea în esență sunt identice celor din cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, *art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, *în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.*

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, care sunt identice celor din cererea de recurs.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Macovei Iurii XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor